at
ru
no
co
qu

N
run
ricu
I
cura
ipso
venc
in il
pore

DIFFICULTATES,

SEU QUÆSITA PROPOSITA A R. P. D. D. EPISCOPO QUEBECENSI,

Sacræ Congregationi, de propagandâ fide, & ab eâdem remissa ad Sacram Congregationem Sancti Officii, à quâ maturè omnibus examinatis ac perpensis, fuerunt resoluta, prout infrà.

Prima Difficultas.

Quæritur, utrum baptisare liceat Infidelium, seu Barbarorum liberos, qui rationis usum nondum attigerunt, præsertim parvulos Alkonkinorum, aliorumque Barbarorum, qui licet baptisati, nullum ferè nostræ Religionis actum exercent; sed per nemora continuò vagantur, superstitiones pristinas sequuntur, quorumque liberi, cùm adoleverint, imitatores fiunt?

Resolutio.

Non licere, si sint filii Infidelium, & in potestate eorum relinquendi; secluso tamen mortis imminentis periculo.

Licere verò, si sint filii Barbarorum baptisatorum; curandum tamen per Missionarios, ac per ipsosmet ipsorum parentes, ut cum ad annos discretionis pervenerint, à se, vel ab aliis instruantur, præsertim si in illis Regionibus non prævideatur in promptu suo tempore adfuturos Ministros Evangelicos, qui in hoc pa-

rentum commodè possint supplere defectum.

Secunda Difficultas.

Quæritur num baptisandi sint infusione? cùm enim infantes expavescant, Missionarii quidam solent manum aquâ intinctam fronti eorum applicare, vel spongiâ utuntur?

Resolutio.

Non esse immutandum Ecclesiæ ritum.

Tertia Difficultas.

Quæritur utrum observandæ sint Baptismi Cæremoniæ in illis Missionibus, in quibus nullæ adhuc reperiuntur Ecclesiæ, vel in quibus usus non invaluit adhibendi Unctiones, aliasque Cæremonias Baptismi; an omitti possint?

Resolutio.

Non esse omittendas, imò curandum, ut ubi non invaluit earum usus, introducatur.

Quarta Difficultas.

Quæritur quid faciendum incumbat Missionario, qui imprudenter & inconsideratè baptisasset omnes Missionis suæ infantes, quorum patres & matres adhuc Infideles essent?

Resolutio.

Teneri per se, vel per alios, quantum fieri potest instruere filios Infidelium imprudenter & inconsideratè baptisatos, cùm ad usum rationis pervenerint, monitis etiam cœteris Missionariis, imò & Episcopo quatenus opus fuerit.

Quinta Difficultas.

Quæritur utrum antequam adulto conferatur Ba-

ptiſma, Miniſter teneatur ei explicare omnia fidei noſtræ Myſteria, præſertim ſi eſt moribundus, quia hoc perturbaret mentem illius? An non ſufficeret, ſi moribundus promitteret fore ut, ubi è morbo convaleſcet, inſtruendum ſe curet, ut in praxim redigat, quod ei præſcriptum fuerit?

RESOLUTIO.

Non ſufficere promiſſionem, ſed Miſſionarium teneri adulto etiam moribundo, qui incapax omninò non ſit, explicare Myſteria fidei, quæ ſunt neceſſaria neceſſitate medii; ut ſunt præcipuè Myſteria Trinitatis & Incarnationis.

SEXTA DIFFICULTAS.

Quæritur an ſit neceſſarium, ut ei explicetur Euchariſtiæ myſterium?

RESOLUTIO.

Quoad adultos extrà mortis periculum, per ſe loquendo teneri, niſi tale in contrarium urgeat motivum, ut expediens prudenti Miſſionario judicetur dilatio poſt Baptiſmum.

Quoad moribundum pariter teneri, niſi vel tempus non ſuppetat, vel tanta prævideatur in eo animi perturbatio, ut à ſuſceptione Baptiſmi diſtrahere valeat.

SEPTIMA DIFFICULTAS.

Quæritur utrum Miſſionarius ita teneatur baptiſandum adultum ad contritionis, ſeu attritionis actum impellere, ut omiſſo contritionis vel attritionis actu, jure illum baptiſare non poſſit, etiam ſi Miſſionarius inſtrueret eum, tam ad eliciendum actum amoris Dei, quàm actum reſolutionis, ſeu propoſiti non reïterare peccata commiſſa: multo faciliùs eſt Miſſionario, qui diſcit linguam Barbarorum, inſtruere Barbaros, ut duos

postremos actus eliciant, quàm primos; difficiliùs enim est facere illos exprimere motivum doloris de peccatis commissis; quia Deo displicent infinitè, & quia infinitè bonus est,; & quia peccatum meretur Infernum?

RESOLUTIO.

Teneri Missionarium inducere baptisandum adultum ad eliciendum actum contritionis, vel attritionis.

OCTAVA DIFFICULTAS.

Quæritur utrum conferendum sit Viaticum, aut Extrema Unctio moribundis adultis, quos Baptismi aliquandò capaces credimus, non autem Communionis, aliorumque Sacramentorum?

RESOLUTIO.

Non esse administrandum Viaticum Neophyto moribundo, nisi saltem discernat cibum spiritualem à corporali, cognoscendo, & credendo in Sacrâ Hostiâ præsentiam Christi Domini.

Non esse pariter conferendum Sacramentum Extremæ Unctionis Neophyto moribundo, quem Missionarius capacem Baptismi credidit, nisi saltem idem habeat aliquam intentionem recipiendi sacram Unctionem in beneficium animæ pro mortis tempore ordinatam.

NONA DIFFICULTAS.

Quæritur utrum baptisari possit Barbarus adultus morti proximus, qui plures secum habens mulieres, pollicetur se non nisi unam servaturum, si pristinæ sanitati restituatur; sed qui non vult dimittere alias; an teneantur Missionarius compellere & insistere, ut Barbarus dicat, quam ex omnibus fœminam electurus sit in conjugem? vel utrum sufficiat Barbarum promittere se non nisi unam habiturum?

5

RESOLUTIO.

Non licere, si ex illis mulieribus una sit uxor legitima, & cœteræ concubinæ, nisi priùs ejectis concubinis.

Si verò habuerit omnes tanquam legitimas uxores, pariter non licere, nisi ejectis omnibus, præter primam, si cum eâ validè contraxit, & velit secum cohabitare absque Creatoris injuriâ.

Si tandem, vel omnes simul, & unico actu acceperit in uxores, vel omnes habeat ut concubinas, non licere, nisi ejectis omnibus antè susceptionem Baptismi.

DECIMA DIFFICULTAS.

Quæritur an possit baptisari Barbarus adultus, qui permittit, imò qui desiderat, ut Medici, & parentes adhibeant certas Cœremonias superstitiosas ad sanitatem procurandam, quæ ad minimum vanæ sunt & inutiles, sed adhuc ignoratur utrum absolutè sint contrà Religionem Catholicam? Quæritur autem num Missionarius illum baptisare possit antequam certò sciat quid significent tales Cæremoniæ, & cui dirigantur?

RESOLUTIO.

Stante certitudine, quod Cæremoniæ illæ ad minimum sint vanæ & inutiles; & sub dubio, an sint contra Religionem Christianam, non licere.

UNDECIMA DIFFICULTAS.

Quæritur an Missionarius possit conferre Baptismæ, aliaque Sacramenta infirmo Barbaro, cui explicata sunt Religionis mysteria, quique pollicitus est se observaturum, nisi hoc tantum motivo, scilicet quod nolit ei contradicere?

Multæ ipsi supersunt rationes dubitandi num moribundus sit benè instructus, quia Missionarius linguæ

Barbaræ rudis ferè, atque imperitus, non potuit nisi obiter explicare Mysteria sublimia excedentia captum Barbarorum; & quamvis moribundus affirmet, se omnia capere, exteriora tamen & exiguitas devotionis persuadent id moribundum dicere ex complacentiâ, ita ut si alius ad eum accederet, qui diceret, quod omnia quæ dicta sunt ei, nihil sint, nisi meræ fabulæ, etiam sunt fabulæ, responderet Barbarus complacendi gratiâ.

Hoc autem oriri potest ex duobus principiis. Primum quia non capit quæ ei dicuntur. Secundum, ex animi levitate, ita ut eo ipso momento, quo dicit, credo & faciam, credat reverà & exequi velit, sed minimâ ratione contrariâ, sententiam mutabit; quod tamen constat, quod Barbarus nollet uri in Inferno, & sic affirmatio ejus possit esse vera, & ex intimo cordis.

Difficultas est, utrum credat esse unum Deum, & utrum credat esse Infernum, an verò audiat, quæ dicta sunt ei, tanquam historiam sibi narratam, quæ vera & falsa esse potest.

Resolutio.

Non licere, si Missionarius sit moraliter certus, prout in dubio asseritur, Barbarum infirmum non sufficienter juxta proprii captus mensuram intellexisse Mysteria Christianæ Religionis, aut ea sufficienter non credere, & ex solo motivo non contradicendi promittere se servaturum mandata ejusdem Religionis.

Si verò Missionarius prudenter credat, infirmum Barbarum, quando dicit (*credo, & faciam*) reverà tunc sufficienter credere, serióque promittere se servaturum, ut suprà, debere baptisari.

Si autem de prædictis Missionarius dubitet, & tempus non suppetat illum meliùs instruendi, vel moribundus incapax omninò habeatur, immineatque periculum mortis, ac dubitet de intentione Barbari moribun-

di, idem ab ipso baptisetur sub conditione, dummodo sit capax Baptismi.

Duodecima Difficultas.

Quæritur utrum Missionarius, cui Missio difficilis multùm foret propter magnam Regionis amplitudinem, posset dividere, & assignare tempus, quo visitaret, seu percurreret unumquemque locum, verbi gratiâ, singulis mensibus, & extrà tempus visitationis secum statueret non ire, & non visitare quemquam, tam propter experientiam quotidianam, quod Barbari vocant Missionarium pro minimâ infirmitate, quàm ista ratione, scilicet quia tantus labor debilitaret Missionarium, & vires ejus excederet; sed si interdum morerentur infantes, vel adulti? quæritur utrum Missionarius peccaret mortaliter, vel venialiter?

Resolutio.

Non licere Missionario sine gravi culpâ dividere loca suæ Missionis, secum statuendo non ire extrà locum sibi præfixum, sed teneri facere quantum in se est, & quantum moraliter potest, ne infantes, ac adulti totius Regionis sibi commissæ decedant sine Sacramentis absolutè necessariis.

Decima-tertia Difficultas.

Quæritur an possit baptisari adultus rudis, & stupidus, ut contingit in Barbaro, si ei detur sola Dei cognitio, & aliquorum ejus attributorum, præsertim justitiæ remunerativæ & vindicativæ, juxta hunc Apostoli locum, *Accedentem ad Deum oportet credere, quia est, & quia remunerator est*: ex quo infertur adultum Barbarum in certo casu necessitatis urgentis posse baptisari, quamvis non credat explicitè in Jesum Christum?

RESOLUTIO.

In casu proposito Missionarium, non posse baptisare non credentem explicitè in Dominum Jesum Christum; sed teneri ipsum instruere de omnibus iis, quæ sunt necessaria necessitate medii juxta captum baptisandi.

DECIMA-QUARTA DIFFICULTAS.

Quæritur utrum Missionarius teneatur Barbaris adultis baptisatis, aut baptisandis omnia præcepta Legis positivæ Divinæ intimare, præsertim ea omnia, quibus se se submittere difficultatem habent, ut ejusmodi Barbari securitate conscientiæ fruantur, licet ea præcepta non observent, quæ ignorant, nitentes hoc juris axiomate, *Lex non obligat, nisi fuerit promulgata?*

RESOLUTIO.

Teneri omnia præcepta Legis positivæ Divinæ intimare.

DECIMA-QUINTA DIFFICULTAS.

Quæritur utrum fœminæ Christianæ, quæ inter Barbaros nostros multò plures sunt, quàm mares, cùm non inveniunt maritum Christianum, possint cum Infidelibus matrimonia contrahere, ut fecisse olim perhibetur Sancta Cæcilia, & Sancta Monica, & in Galliâ nostrâ Catholici olim cum Calvinistis, præsertim cum inter Barbaros nostros non tantus sit perversionis timor, si dispensatio posset esse generalis, & à quo petenda sit?

RESOLUTIO.

Non posse, nisi præviâ dispensatione Sedis Apostolicæ, in casibus particularibus petenda.

DECIMA-SEXTA DIFFICULTAS.

Quæritur cum inter Barbaros nostros de indissolubi-

litate Matrimonii altum fuerit silentium, utrum si fœmina Christiana post Baptismum viro Infideli nupserit ex dispensatione, contractu tantùm civili alligata, nulla Sacramenti Solemnitate intercedente, si deindè lapsu temporis discedat vir Infidelis à Fideli conjuge, liceat ne Fideli etiam discedere, & ad ulteriores nuptias progredi?

Resolutio.

Non licere, & de indissolubilitate Matrimonii etiam in hoc casu teneri Missionarios, eos instruere priusquam Matrimonia contrahant.

Decima-septima Difficultas.

Quæritur utrum inter Barbaros nostros Christianos Ecclesiæ filios adhuc informes, Christianus & Christiana liberè possint nubere & cohabitare, bonis thori, & prolis gaudere, sine Solemnitatibus in Sacro Concilio Tridentino præscriptis, sine Benedictione, & præsentiâ Parochi, contractu civili conjuncti, mutuò consensu dissolubili ad tempus, donec se mutuò probavissent, sufficienterque intercederet inter ipsos morum, animorumque sympathia, ut possent in posterùm individuam vitæ societatem inire, eamque tunc firmare, & veluti consecrare per Benedictionem solemnem Sacramenti Matrimonii, cùm post diuturnam conversationem, ætatis maturitatem, & fortè susceptam prolem nullus de ipsorum concordiâ relictus sit dubitandi locus? sin minus hoc non liceat, teneanturque baptisandi omnes istas leges adimplere, cùm antè maturam ætatem, & continentiæ pariter & constantiæ conjugalis parum videantur esse capaces Barbari, sivè viri, sivè mulieres, parum etiam Baptismi videntur esse capaces ante probatum per multos annos Matrimonium?

Resolutio.

Non licere.

Decima-octava Difficultas.

Quæritur utrum liceat Sacerdotibus Missionariis propter imbecilitatem animi Barbarorum, dum ipsis Mysteria fidei, Legesque Christianas exponunt, præceptum de indissolubilitate Matrimonii reticere? vel utrum eos, qui nollent illud observare à Baptismo, vel si baptisati à cœterorum Sacramentorum perceptione removere teneantur?

Resolutio.

Non licere pariter præceptum de indissolubilitate Matrimonii reticere; nolentes autem illud observare, non esse baptisandos; baptisatos autem, ad cœtera Sacramenta non esse admittendos.

Decima-nona Difficultas.

Quæritur utrum si fœmina ad fidem conversa, & baptisata velit nubere, & hoc necesse habeat, quia se continere non potest; vir autem cui nubat, non reperitur nisi Infidelis; utrum, inquam, ad eos Sacramento Matrimonii conjungendos debeat vir Infidelis baptisari, etiam si sit aliqua ratio timendi, ne postea in apostasiam labatur, & uxorem deserat?

Resolutio.

Non licere, nisi Missionarius prudenter judicet Infidelem habere veram intentionem suscipiendi Baptismum, seriumque animum in fide susceptâ perseverandi.

Vigesima Difficultas.

Quæritur utrum fœmina Christiana more Barbarorum Infideli maritata, debeat illa semper remanere cum suo viro Infideli, & an prohibenda sit ne illum deserat?

Quomodo se gerendum erga eos cum ad aliquam

Missionem veniunt in eâ mansuri, an simul relinquendi, an separandi?

RESOLUTIO.

Si Matrimonium illud validè contractum fuerit in Infidelitatis statu, consulendam mulierem, ne deserat proprium virum, quamvis Infidelem, si hic velit cum illâ cohabitare absque contumeliâ Creatoris.

Si verò Matrimonium fuerit contractum post Baptismum, & sine dispensatione, esse separandos.

VIGESIMA-PRIMA DIFFICULTAS.

Quæritur utrum Barbaris danda sit dispensatio generalis à Proclamationibus?

RESOLUTIO.

Negativè.

VIGESIMA-SECUNDA DIFFICULTAS.

Quæritur utrum Barbaris danda sit dispensatio generalis de omnibus impedimentis dirimentibus, quæ inter eos reperiri possunt, & de quibus non sit dispensandum?

RESOLUTIO.

Negativè, & in Casibus particularibus, qui in facultatibus Missionariis concedi solitis, non comprehenduntur, recurrendum esse ad Apostolicam Sedem.

VIGESIMA-TERTIA DIFFICULTAS.

Quæritur quomodo se gerere debeat Missionarius erga mulieres nolentes reddere debitum, vel quia gravidæ sunt, vel quia lactant filios suos; quia si conciperent, non possent eos amplius nutrire, nec per se, nec per alios, & sic morerentur pueri?

RESOLUTIO.

In Casibus similibus Missionarii consulant Scriptores Theologos de materiâ tractantes.

VIGESIMA-QUARTA DIFFICULTAS.

Quæritur utrum inſtruendi ſint Barbari de præcepto Communionis Euchariſticæ, & ad eam obligandi?

RESOLUTIO.

Inſtruendos Barbaros, & obligandos.

VIGESIMA-QUINTA DIFFICULTAS.

Quæritur utrum iis concedenda ſit diſpenſatio generalis ab obſervantiâ Quadrageſimali; nec non ab abſtinentiâ Feriæ Sextæ, & Sabbati?

RESOLUTIO.

Non eſſe concedendam.

VIGESIMA-SEXTA DIFFICULTAS.

Quæritur utrum celebrari poſſit Miſſæ Sacrificium in Partibus longinquis, ita ut nec guttula vini in utrâque ablutione recipiatur? & utrum de hoc Epiſcopus diſpenſare poſſit, vel ad Apoſtolicam Sedem ſit recurrendum?

RESOLUTIO.

Citra maximam vini penuriam ſervandas eſſe pro viribus Rubricas Miſſalis Romani; præſertim in purificatione, ſeu primâ ablutione.

Datum Romæ anno Domini milleſimo ſeptingenteſimo tertio, die primâ Auguſti.

LAURENTIUS Archiepiſcopus.

LTAS.

le præcepto
igandi?

LTAS.

nſatio gene-
non ab abſ-

LTAS.

crificium in
in utrâque
piſcopus diſ-
ſit recur-

as eſſe pro
tim in puri-

tingenteſimo

epiſcopus.